

[Glensgård.]

ning. Det er selvfølgelig også interessant at høre, om det konservative folkeparti er bundet til forliget i denne henseende. Formanden for den radikale folketingsgruppe har udtalt, at man aldrig ville støtte en sådan besparelse, og derfor må vi også høre, om dette parti vil følge forliget.

Til slut skal jeg udtrykke håb om, at det kun er en enlig svale i forligspartiernes besparelser, der her er tale om. I hvert tilfælde er besparelsen en svale, der er ramt af krybskytter.

Jeg håber, at trafikministeren fremover vil tilstille udvalget de oplysninger, han lover, og samtidig sørge for, at fremtidige besparelser bygger på faktiske tekniske oplysninger, for det er jo ikke tilfældet med denne besparelse. Den bygger på et finanspolitisk grundlag, nemlig brevet af 17. november fra finansministeren til forligspartierne.

Jeg håber, at den fortsatte drøftelse i den lovgivende forsamling vil føre til et acceptabelt resultat, der så ikke bliver omgjort af trafikministeren. Jeg forventer selvfølgelig trafikminister Kjeld Olesens undskyldning til folketinget, og at trafikministeren, såfremt forslaget om de 2-sporede motorveje fastholdes, tilstiller folketinget en folketingsbeslutning, idet det er os, der afgør, om vejene skal være 2- eller 4-sporede og ikke trafikministeren eller en i hans kontor ansat embedsmand.

Bolvig (RV):

Jeg vil gerne udtrykke overordentlig stor forundring og overraskelse over, at det konservative folkeparti, venstre og centrum-demokraterne vil nedskære bevillingerne til humanitær og uddannelsesmæssig bistand gennem internationale organisationer og frihedsbevægelser til undertrykte folk eller folkebevægelser. Hr. Christophersen sagde i sin tale, at Angola og Moçambique nu er ude af billedet, men hr. Christophersen tror da vel ikke, at der nu er mindre brug for midler til undertrykte folk og folkegrupper i det sydlige Afrika? Efter at Angola og Moçambique er blevet selvstændige og frie, er der jo slet ikke tvivl om, at der vil komme langt større uroligheder og politisk konfrontation i området ved Sydafrika, Zimbabwe og Namibia. Der vil blive brug for langt flere penge til flygtninge, til familier, hvis ægtefæller kastes i fængsel, til retssager osv. Derfor har jeg langt mere sympati og for-

ståelse for VS' forslag om en forøgelse af disse beløb. Da jeg naturligvis har respekt for indgåede aftaler, er jeg desværre ikke i stand til at stemme for dette ændringsforslag, men jeg er personlig ikke i tvivl om, at det er den vej, det høje ting i fremtiden må gå; man må sikre sig, at disse bevillinger fremover sættes i vejret, for det bliver der langt mere brug for.

Jeg kan naturligvis være overordentlig tilfreds med, at regeringen ikke stiller forslag om nedsættelse af vores u-landsbistand. Vi må gøre os klart, at vi må indstille os på langt større bevillinger i årene fremover, ligesom de ikke-privilegerede lande må tilsikres handelspolitiske fordele.

Vi ved naturligvis alle sammen, at fremskridtspartiet gennem mange år har talt om, at vi skal nedskære bevillingerne til u-landene eller helt ophøre med at yde midler til de ikke-privilegerede lande, men derfor overrasker det mig alligevel, at et langt mere ansvarligt parti som det konservative folkeparti nu kan stille forslag om at spare 200 mill. kr. til bistandsprojekter. Det undrer mig, at det konservative folkeparti vil falde for fristelsen, og jeg vil i hvert tilfælde gerne udtrykke håbet om og i øvrigt også tilliden til, at ikke andre partier falder for den samme fristelse.

Vel har vi problemer i Danmark, og det er vores opgave at drøfte disse problemer, men de er små ved siden af de problemer, vi finder i u-landene, og vores største problem er at gøre vores rimelige indsats for at neddæmpe svælget, det stadig øgede svælg, mellem den rige og den fattige verden. Vil vi ikke hjælpe udviklingslandene, de 80 pct. af verdens befolkning, af humane årsager, så bør vi gøre det af realpolitiske årsager, så bør vi gøre det af hensyn til verdensfreden og en rolig udvikling i vores samfund. Derfor overrasker det mig også, at et parti som det konservative folkeparti med styrke fremfører, at Danmark skal yde op mod 6.000 mill. kr. om året til vores militære forsvaret. Det konservative folkeparti og andre burde indse, at de midler, vi yder til at mindske svælget, nok er den sikreste garanti for, at den livsform, vi tror på, kan overleve i en verden, hvor de sociale uligheder bliver større og større.

Ole Olsen (SF):

Jeg har to forskellige ting, jeg gerne vil sige noget om. Den ene er et ændringsforslag, vi har